NEW

לקוטי שיחות

KI SISSA כי תשא

VOLUME 1, P. 178–187

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA

BY THE LUBAVITCHER REBBE

Dedicated to

Emmanuel (Mendel) Karp

1905 - 1989

son of Bernard (Berl) and Rose (Rezele)

Manny Karp was the first of his family born in the United States, in 1905. His first language was Yiddish. Losing his mother to the Spanish Flu shaped his resilience and commitment to helping others, ultimately leading to a career as a guidance counselor in Philadelphia public schools. He also served many years as the director of Camp Akiba in the Poconos.

Karp's legacy is characterized by his optimism and unwavering dedication to learning and mentorship. Emmanuel Karp died in 1989.

KI SISSA I | כי תשא א

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Parshas Shekalim,* 5717 (1957)

Introduction

We need to move beyond the Sunday School understanding of the cycle of reward, punishment, and atonement. It's not a simple transaction where bad deeds can be erased by good ones, as if spiritual growth were just a matter of balancing a cosmic checkbook. Atonement isn't something you can purchase – not with good deeds, and certainly not just by giving money.

Sin creates a blemish within the soul, sometimes penetrating to its very depths. True atonement requires washing away that blemish entirely. This cannot be accomplished merely by writing a check.

In the *sichah* that follows, the Rebbe rejects the simplistic approach and invites us to take a deeper look at these concepts. He challenges our existing assumptions by examining a puzzling *midrash* that describes how the half-*shekel* donation was meant to bring atonement for the sin of the Golden Calf. By exploring the precise wording of this teaching, he explains that atonement comes from the core of our being, the essential G-dly potential within us that transcends the physical and the spiritual and can fuse the two.

This is the mystical meaning of giving charity (*tzedakah*) and why it can bring about atonement. When a person gives charity with the proper intent, he activates a spiritual dynamic that taps the inner potential within our souls. Then, the money we give is not a mere physical coin, it's a coin of fire.

A Coin of Fire

When Moshe Was Baffled

1. Commenting on the verse,[1] "This is what they shall give… half a *shekel,*" **the** *Talmud Yerushalmi*[2] **quotes Rabbi Meir:**

> **The Holy One, blessed be He, took out something similar to a coin of fire from beneath the Throne of Glory and showed it to Moshe, telling him,** ***Zeh yitnu,*** **"This is what they shall give";** [i.e.,] **they should give** [a coin] **similar to this.**

Our Sages explain that **Moshe** was given this vision **because** he **found** the commandment to give a half-*shekel* **perplexing.**

In Tractate ***Chulin***, ***Tosafos***[3] **explains that Moshe was not baffled about what constituted a half-*****shekel*****.** After all, that was a known fact. **Instead, he wondered about G-d's** promise that giving the half-*shekel* would bring about **atonement for the Jews' souls.** He did not understand: **How can one attain atonement for his soul?** After all, it is written,[4] **"Skin for skin; all that a man has he will give for his soul."** No matter how much he gives, it could **never** be **enough.**[5]

Based on this explanation, **we need to understand G-d's** response to **Moshe. How did showing him a coin of fire from beneath the Throne of Glory** explain that merely giving money could bring about **atonement for the soul?**

א. אויפְן פָּסוּק זֶה יִתְּנוּ גו׳ זָאגְט דֶער יְרוּשַׁלְמִי[א], אָמַר רַבִּי מֵאִיר כְּמִין מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתַּחַת כִּסֵּא כְּבוֹדוֹ וְהֶרְאָהוּ לְמֹשֶׁה וְאָמַר לוֹ זֶה יִתְּנוּ, כָּזֶה יִתְּנוּ – וַוייל מֹשֶׁה נִתְקַשָּׁה בּוֹ, מֹשֶׁה׳ן אִיז גֶעוועֶן שְׁווֶער דֶער עִנְיָן פוּן מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל, דֶערְפַאר הֶרְאָה לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כו׳.

תּוֹסְפוֹת אִין חוּלִּין[ב] אִיז מְבַאֵר אַז מֹשֶׁה׳ן אִיז נִיט שְׁווֶער גֶעוועֶן וָואס סְ׳מֵיינְט מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל, נָאר עֶר הָאט זִיךְ גֶעווּאוּנְדֶערְט אוֹיף דֶעם וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער הָאט גֶעזָאגְט מֶען זָאל גֶעבְּן כֹּפֶר נַפְשׁוֹ: ווִי אִיז שַׁיָּיךְ צוּ גֶעבְּן כֹּפֶר נַפְשׁוֹ, עֶס אִיז דָאךְ עוֹר בְּעַד עוֹר וְכֹל אֲשֶׁר לָאִישׁ יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ וַעֲדַיִן לֹא נָגַע[ג].

לוֹיט דֶעם דַארְף מֶען פַארְשְׁטֵיין, ווִי אַזוֹי אִיז בַּיי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ גֶעוועָארְן פַארְעֶנְטְפֶערְט דֶער עִנְיָן ווִי אִיז שַׁיָּיךְ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ דוּרְךְ דֶעם וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער הָאט אִים בַּאווִיזְן מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ מִתַּחַת כִּסֵּא הַכָּבוֹד?

Defining Terminology

2. To resolve this question, it is first necessary to

ב. צוּ פַארְשְׁטֵיין דָאס, דַארְף

1. *Shmos* 30:13.

2. ***Talmud Yerushalmi, Shekalim*** **1:4.**

3. *Chulin* **42a, s.v.** ***zos hachayah.***

4. ***Iyov*** **2:4.**

5. *Bamidbar Rabbah* 12:3.

explain the meaning of "**a coin of fire from beneath the Throne of Glory.**" **That expression mentions three elements: a) a coin, b) fire**, and **c) the Throne of Glory.** To focus on each of these elements individually:

a) **A coin – The Gemara**[6] **states that a coin is** ***charif latzeis*** **(readily acceptable for business transactions). This is the distinction between** a transaction carried out with a **coin and** one involving **barter**, providing the seller with an item of equivalent monetary value (***shaveh kesef***). **Not everyone will value the bartered item the same. One person** may **need the object more; hence, it has greater value for him. Another** may **need the object less, so for him, it has less value; and a third** may **not need it at all. However, a coin is readily acceptable** for any business transaction. **In other words, a coin has a fixed**, standard **value that is the same for everyone.**

b) Fire – As **is well known**, there is a **distinction between fire and the other elements.** Earth and water **descend lower. Even air (*ruach*), which does not descend lower, nevertheless**, does not rise, but **remains in the place where it is found. And that place is** on this **lowly material plane**, as it is written,[7] "**The spirit (*ruach*) of G-d hovered over the surface of the waters," remaining in its place. However, the nature of fire is to rise upward, to the extent that one must seek various methods to bring fire down and keep it below** so that it provides warmth and **illumination.**[8]

c) The Throne of Glory – This term **itself involves two elements: i) a throne, and ii) glory.** The word "throne" (***kisei*, כסא**) **is related to the word** "covering" (***kisui*, כיסוי**), **as explained in** sacred **texts.**[9] "Throne of **Glory" implies that the throne adds glory.**

מֶען פְרִיעֶר מְבַאֵר זַיְין דֶעם עִנְיָן פוּן מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ מִתַּחַת כִּסֵּא הַכָּבוֹד, וָואס אִין דֶעם זַיְינֶען פַארַאן דְרַיי עִנְיָנִים: א) מַטְבֵּעַ. ב) אֵשׁ. ג) כִּסֵּא הַכָּבוֹד.

מַטְבֵּעַ: דִי גְמָרָא[6] זָאגְט אַז מַטְבֵּעַ אִיז – חָרִיף לָצֵאת. דָאס אִיז דֶער חִילוּק פוּן מַטְבֵּעַ מִיט שָׁוֶה כֶּסֶף. שָׁוֶה כֶּסֶף שַׁאצְן אָפּ נִיט אַלֶע גְלַייך, אֵיינֶער דַארְף הָאבְּן מֶערֶער דֶעם חֵפֶץ, אִיז דָאס בַּיי אִים מֶערֶער וֶוערְט, אַ צְווֵייטֶער דַארְף הָאבְּן ווֵיינִיקֶער דֶעם חֵפֶץ, אִיז דָאס בַּיי אִים ווֵיינִיקֶער וֶוערְט, אוּן אַ דְרִיטֶער דַארְף אִים אִינְגַאנְצְן נִיט. אָבֶּער מַטְבֵּעַ אִיז חָרִיף לָצֵאת, דָאס הֵייסְט מַטְבֵּעַ הָאט אַ בַּאשְׁטִימְטֶע וֶוערְט, אוּן דָאס אִיז בַּיי אַלֶעמֶען גְלַייך.

אֵשׁ: עֶס אִיז יָדוּעַ דֶער חִילוּק פוּן אֵשׁ מִיט שְׁאָרֵי הַיְסוֹדוֹת. שְׁאָרֵי הַיְסוֹדוֹת יוֹרְדִים לְמַטָּה, אוּן אֲפִילוּ רוּחַ וָואס אִיז נִיט יוֹרֵד לְמַטָּה אָבֶּער מִכָּל מָקוֹם בְּלַייבְּט עֶר בִּמְקוֹמוֹ וואוּ עֶר גֶעפִינְט זִיךְ, אוּן זַיְין אָרְט אִיז דָאךְ לְמַטָּה, וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם, אוּן אוֹיף דֶעם אָרְט בְּלַייבְּט עֶר, אָבֶּער אֵשׁ אִיז בְּטִבְעוֹ עוֹלֶה לְמַעְלָה, בִּיז מֶען דַארְף זוּכְן פַארְשִׁידֶענֶע תַּחְבּוּלוֹת מִיט וָואס אַרָאפּצוּבְּרֶענְגֶען דֶעם אֵשׁ אוּן הַאלְטְן אִים לְמַטָּה, אַז עֶר זָאל דַארְטְן מֵאִיר זַיְין[8].

כִּסֵּא הַכָּבוֹד: אִין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אַלֵיין זַיְינֶען פַארַאן צְווֵיי עִנְיָנִים: א) כִּסֵּא. ב) כָּבוֹד. כִּסֵּא אִיז מִלָּשׁוֹן כִּיסּוּי, ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין סְפָרִים. כָּבוֹד מֵיינְט, אַז דֶער כִּסֵּא אִיז מוֹסִיף כָּבוֹד.

---

6. *Bava Metzia* 44a.

7. *Bereishis* 1:2. See the commentary of Rabbeinu Bachya on that verse, which explains that the spirit of G-d is the source for the element of air.

8. See *Tanya*, ch. 19; *Bamidbar Rabbah* 14:12.

9. See *Or Torah* by the Maggid of Mezritch, Kehos ed., p. 45d (p. 182 in the new edition).

By way of analogy, when **a mortal king sits on his throne of glory, his honor is enhanced.**

Now, **at first glance, these** two concepts **appear to be** inherently **opposite; glory comes about specifically through revelation. When the king reveals his greatness, he instills awe in all** his subjects **and everyone honors him. By contrast,** remaining covered, **hidden, and concealed does not generate honor.** Indeed, **the opposite** is true. **How then** can we understand **the connection between** G-d's concealment inherent in *kisei,* **"throne" and** the concept of **glory, since they are** fundamentally **opposite?**

The explanation is found in **the words of the Maggid** of Mezritch,[10] who states that **if** G-d's **great and abundant supernal light were to shine** openly, it would be so overwhelming that **the created beings would be unable to receive** their vitality **from it,** for an finite entity cannot contain an infinite light. **Therefore, there must be a covering that conceals and veils this light. Yet the concealment is not total.** Instead, **only the light that is beyond the capacity of created beings to receive is concealed and veiled.** Moreover, the concealment is for the sake of revelation.[11] The concealment of the loftier light **makes** possible the **revelation of light that is on a level proportionate to the created beings. This revelation affects them,** inspiring **them to glorify G-d.**

This concept is also reflected in **the function of a throne in its literal sense.** A king **sits on a throne and lowers** himself when doing so, for **when a person stands, he is higher** than when he **sits down.** In the spiritual counterpart, **G-d** sitting on **the Throne of Glory reflects His self-contraction and** the way He **lowers Himself to** the level of the **created beings.**

This concept is also alluded to by the Hebrew

וְעַל דֶּרֶךְ מָשָׁל בְּמֶלֶךְ בָּשָׂר וָדָם אַז דוּרְךְ דֶעם וָואס עֶר אִיז יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא כְּבוֹדוֹ אִיז דָאס מוֹסִיף כָּבוֹד. אִין פְּלוּג זַיְינֶען זֵיי דָאךְ עִנְיָנִים הָפְכִיִּים. וָוארוּם כָּבוֹד קוּמְט דוּרְךְ הִתְגַּלּוּת דַּוְקָא. בְּשַׁעַת דֶער מֶלֶךְ אַנְטְפְּלֶעקְט זַיְין גְרוֹיסְקַיְיט וַוארְפְט עֶר אוֹיף אַלֶעמֶען אַ פַּחַד אוּן אַלֶע גִיבְּן אִים כָּבוֹד, אַנְדֶערְשׁ אָבֶּער בְּשַׁעַת עֶר אִיז בַּאהַאלְטְן אוּן פַארְהוֹילְן פּוֹעֵל'ט עֶס נִיט קֵיין כָּבוֹד, וְאַדְּרַבָּה. הַיְינְט וָואס אִיז דֶער חִיבּוּר פוּן כִּסֵּא הַכָּבוֹד, זֵיי זַיְינֶען דָאךְ עִנְיָנִים הָפְכִיִּים?

נָאר דֶער עִנְיָן אִיז כִּלְשׁוֹן הַמַּגִּיד[1], אַז אוֹיבּ עֶס וָואלְט מֵאִיר זַיְין רוֹב וְגוֹדֶל הַבְּהִירוּת שֶׁלְּמַעְלָה, וָואלְטְן נִבְרָאִים נִיט קֶענֶען נֶעמֶען דֶערְפוּן. דֶערְפַאר מוּז זַיְין אַ כִּיסּוּי, וָואס אִיז מַעְלִים וּמַסְתִּיר אוֹיף דֶער בְּהִירוּת. עֶס אִיז אָבֶּער נִיט קֵיין הֶעְלֵם וְהֶסְתֵּר לְגַמְרֵי, עֶס אִיז מֶער נִיט וָואס עֶס אִיז מַעְלִים וּמַסְתִּיר אוֹיף דֶער לִיכְטִיקַיְיט וָואס אִיז הֶעכֶער ווִי דִי נִבְרָאִים קֶענֶען מְקַבֵּל זַיְין, אוּן דוּרְךְ דֶעם וֶוערְט נִתְגַּלֶּה דֶער אוֹר וָואס אִיז בְּעֶרֶךְ הַנִּבְרָאִים, אוּן דֶער גִּילּוּי פּוֹעֵל'ט אוֹיף זֵיי, זֵיי זָאלְן גֶעבְּן כָּבוֹד צוּם אוֹיבֶּערְשְׁטְן.

אוּן דָאס אִיז אוֹיךְ דֶער עִנְיָן פוּן כִּסֵּא כִּפְשׁוּטוֹ – אוֹיף אַ כִּסֵּא זִיצְט מֶען, וְיָדוּעַ דִּישִׁיבָה הוּא עִנְיַן הַשְׁפָּלָה. בְּשַׁעַת מֶען שְׁטֵייט אִיז מֶען הֶעכֶער אוּן יְשִׁיבָה אִיז אַ הַשְׁפָּלָה. וְזֶהוּ עִנְיַן כִּסֵּא הַכָּבוֹד, וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער אִיז זִיךְ מְצַמְצֵם וּמַשְׁפִּיל צוּ נִבְרָאִים.

אוֹיף דֶעם זַיְינֶען אוֹיךְ מוֹרֶה דִי

---

10. The beginning of ***Or Torah*** by the Maggid of Mezritch. **See also the beginning of the Alter Rebbe's** ***Torah Or.***

11. The series of *maamarim* entitled *BeShaah Shehikdimu, 5672,* Vol. 2, pp. 641-642, *et al.*

word for **throne,** ***kisei.*** **The letters** of that word, **כסא**, can be divided as **כס א, to read** ***kes alef,*** **meaning** "**a covering** (*kes*) **of the** ***alef.*"[12] **The** ***alef*** represents the ***Or Ein Sof,*** **אור אין סוף** ("G-d's **Infinite Light**"), ***Alufo shel Olam,*** **אלופו של עולם**, "**the Master of the World.**" That *alef* **is concealed within the** ***kes***, "**a covering,**" **and through this** concealment, **He is revealed to created beings.**

This, then, **is the concept of the Throne of Glory – the connection between G-d and created beings, the beginning of the revelation of the Infinite Light to creation. (As is well-known,**[13] in the hierarchy of spiritual realms, the place of **the Throne of Glory is in** the World of ***Beriah*****, the World of Creation,** also known as **the Realm of the Throne).**

אוֹתִיּוֹת כִּסֵּא אִין כִּסֵּא הַכָּבוֹד – כֵּס אַלֶ"ף. דֶער אַלֶ"ף – אוֹר אֵין סוֹף בָּרוּךְ הוּא אַלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִיז זִיךְ מִתְכַּסֶּה אִין דֶעם כֵּס אוּן דוּרְךְ דֶעם ווֶערְט עֶר נִתְגַּלֶּה צוּ נִבְרָאִים.

וְזֶהוּ עִנְיַן כִּסֵּא הַכָּבוֹד – דֶער פַארְבּוּנְד פוּן דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן מִיט נִבְרָאִים, רֵאשִׁית הִתְגַּלּוּת אוֹר אֵין סוֹף בָּרוּךְ הוּא בַּנִּבְרָאִים. (כַּיָּדוּעַ דְּכִסֵּא הַכָּבוֹד הוּא בִּבְרִיאָה, עוֹלַם הַכִּסֵּא).

Two Complementary Motifs

3. The revelation of the Throne of Glory evokes two opposing **motifs within the created beings:** ***ratzo,*** a yearning to transcend, **and** ***shov,*** a tendency to return.

Regarding ***ratzo*****: When created beings perceive G-d's wondrous transcendence – the richness of G-dliness, which they cannot grasp within their** finite **capacities, neither intellectually nor in their heart's emotional** experience **– this awakens within them a yearning and a longing.** As a result, **they** inherently seek to **transcend their limitations and boundaries, desiring to become absorbed within Divinity.**

By contrast, **the level of G-dliness that transcends entirely the Throne of Glory** is so far removed from man's perception that it **cannot evoke a yearning** within the **soul. Since it is utterly beyond comparison** to creation, the created beings **cannot even perceive its transcendence. Conversely,** although **the Throne of Glory** is entirely above our possibility to perceive, **at least its wondrous transcendence can be comprehended** intellectually and that can inspire our souls to yearn for G-d.

ג. דֶער גִּילּוּי פוּן כִּסֵּא הַכָּבוֹד רוּפְט אַרוֹיס בַּיי נִבְרָאִים צְווֵיי פַארְשִׁידֶענֶע תְּנוּעוֹת, רָצוֹא אוּן שׁוֹב.

רָצוֹא: ווִיבַּאלְד נִבְרָאִים הֶערְן אָן הַפְלָאַת אֱלֹקוּת – דִי רַייכְקַייט פוּן גֶ-טְלֶעכְקַייט – ווָאס זֵיי קֶענֶען נִיט פַארְנֶעמֶען אִין זֵייעֶרע כֵּלִים, נִיט אִין שֵׂכֶל אוּן נִיט אִין הֶרְגֵּשׁ הַלֵּב, רוּפְט עֶס בַּיי זֵיי אַרוֹיס אַ רָצוֹא וְכִלָּיוֹן, ווָאס זֵיי גֵייעֶן אַרוֹיס פוּן זֵייעֶרע כֵּלִים וְהַגְבָּלוֹת אוּן ווִילְן נִכְלָל ווֶערְן אִין אֱלֹקוּת.

– דִי מַדְרֵיגָה ווָאס אִיז הֶעכֶער לְגַמְרֵי פוּן כִּסֵּא הַכָּבוֹד, אִיז נִיט שַׁיָּיךְ אַז זִי זָאל אַרוֹיסְרוּפְן אַ כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ. ווָארוּם ווִיבַּאלְד אַז עֶס אִיז בְּאֵין עֲרוֹךְ לְגַמְרֵי אִיז נִיט שַׁיָּיךְ צוּ הֶערְן אֲפִילוּ קֵיין הַפְלָאָה אִין דֶעם. אָבֶּער דִי מַדְרֵיגָה פוּן כִּסֵּא הַכָּבוֹד אִיז שַׁיָּיךְ מֶען זָאל הֶערְן, עַל כָּל פָּנִים, דִי הַפְלָאָה פוּן דֶעם –

12. *Torah Or,* p. 77a; *Derech Mitzvosecha,* p. 128b.

13. See *Eitz Chayim, shaar* 46:1ff.; *Likkutei Torah, Ha'azinu,* 74:d, *et al.*

Regarding ***shov***, "return": *Chassidus* explains that the motivation for creation was that **"the Holy One, blessed be He, desired a dwelling in the lower realms."**[14] **For this purpose, G-d concealed Himself through the Throne of Glory,** enabling His revelation **to descend to** the level of **the created beings. The knowledge of this Divine will and intent evokes a movement of *shov*,** causing the created beings **to** appreciate the purpose of living in this **lowly realm, accept** the **yoke** of His sovereignty, **and fulfill the Torah and its *mitzvos* in this** world.

שׁוּב: וויסְנְדִיק דֶעם רָצוֹן וְכַוָּנָה פוּן דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן שֶׁנִּתְאַוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִהְיוֹת לוֹ יִתְבָּרֵךְ דִּירָה בַּתַּחְתּוֹנִים, וְוָאס דֶערְפַאר הָאט עֶר זִיךְ מַעֲלִים גֶעווֶען דוּרְכְן כִּסֵּא הַכָּבוֹד, אוֹיף אַרָאפְּקוּמֶען אִין נִבְרָאִים, רוּפְט עֶס אַרוֹיס אַ תְּנוּעָה פוּן שׁוּב, מֶען זָאל שְׁטֵיין אִין אַ קַבָּלַת עֹל אוּן מְקַיֵּים זַיְין תּוֹרָה וּמִצְוֹת דָא לְמַטָּה.

The Individual and the Universal

4. The two motifs of *ratzo* and *shov* are also reflected in **the two elements of a coin and fire** mentioned above.

***Ratzo* is identified with fire, whose nature is to rise upward** – representing **the yearning and longing to ascend higher. *Shov* corresponds to a coin, which is "readily acceptable for a business transaction" – it will be accepted by everyone and has** a standard value, **the same for every person.**

These two points stem from the fundamental **difference between *ratzo* and *shov*:**

Ratzo arises **as a result of a created being's feelings.** When **a person perceives the transcendence of G-dliness – how it is lofty and wondrous,** exceeding **his capacities** for comprehension **– a yearning** to cling to G-d awakens within his **soul.**

Since the yearning stems from an individual's perception, **there are varying levels, for the** intensity of each person's **yearning and longing depends on the extent of his comprehension and emotional sensitivity to the greatness and transcendence of G-dliness in relation to his will, intellect, and emotions.**

By contrast, there are no individual differences

ד. דִי צְווֵיי תְּנוּעוֹת רָצוֹא אוּן שׁוֹב זַיְינֶען אוֹיךְ דִי צְווֵיי עִנְיָנִים פוּן מַטְבֵּעַ אוּן אֵשׁ.

רָצוֹא אִיז דֶער עִנְיָן פוּן אֵשׁ, שֶׁטִּבְעוֹ לַעֲלוֹת לְמַעְלָה – רָצוֹא וְכִלְיוֹן לַעֲלוֹת לְמַעְלָה. שׁוֹב אִיז דֶער עִנְיָן פוּן מַטְבֵּעַ, שֶׁחָרִיף לָצֵאת – בַּיי אַלֶעמֶען גֵייט עֶס אוּן בַּיי אַלֶעמֶען אִיז דָאס גְלַייךְ.

ווָארוּם דֶער חִילּוּק פוּן רָצוֹא מִיט שׁוֹב אִיז:

רָצוֹא אִיז מִצַּד דֶעם הֶרְגֵּשׁ הַנִּבְרָא. עֶר אִיז מַרְגִּישׁ דִי הַפְלָאָה פוּן אֱלֹקוּת ווִי דָאס אִיז הֶעכֶער אוּן מוּפְלָא פוּן זַיְינֶע כֹּחוֹת, רוּפְט דָאס אַרוֹיס בַּיי אִים אַ כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ. בְּמֵילָא זַיְינֶען פַארַאן אִין דֶעם חִילּוּקֵי מַדְרֵיגוֹת. ווָארוּם דֶער רָצוֹן וְכִלְיוֹן אִיז תָּלוּי לְפִי גוֹדֶל הַהֲבָנָה וְהַהֶרְגֵּשׁ בְּהָעִילּוּי וְהַהַפְלָאָה דֶאֱלֹקוּת לְגַבֵּי זַיְינֶע רָצוֹן, שֵׂכֶל וּמִדּוֹת.

מַה שֶּׁאֵין כֵּן דִי עֲבוֹדָה פוּן

14. *Tanya*, ch. 36, based on *Midrash Tanchuma, Parshas Naso*, sec. 16.

within **the Divine service of *shov*.** This motif **does not stem from recognizing the distance and transcendence of G-dliness relative to one's limitations, but from accepting the yoke of G-d's sovereignty** – each person **desiring** simply **to fulfill G-d's will. Therefore, this** approach **is** fundamentally **the same for everyone.**

There is **another reason why a *matbei'a*,** "coin," **corresponds to *shov***: The word *matbei'a* (**מטבע**, "coin") **shares its root letters with the word *teva*** (**טבע**, **nature**).

These two interpretations of the word ***matbei'a*** **are connected. The fact that a coin is "readily acceptable for business transactions"** and possesses a standard, **fixed value means that it does not depend on the feelings of each person who uses it. Rather, this is a "natural" result of the coin's physical properties and the like. Therefore, it has equal** value **for many different people** despite the **variance in their other characteristics.**

This parallels the motif of ***shov*** **and the acceptance of** G-d's **yoke.** This motif is fundamentally **the same for everyone** because **it stems from the recognition that G-d desires a dwelling in the lower realms – within this world** – one that encompasses its **physical matter and the garments of nature.** This Divine desire defines our reality and exists entirely independent of man's subjective feelings.

שׁוֹב אִיז נִיט מִצַּד אָפְּשַׁאצְן דֶעם רִיחוּק וְהַפְלָאַת אֱלֹקוּת לְגַבֵּי זַיְינֶע הַגְבָּלוֹת, נָאר מִצַּד קַבָּלַת עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, וָואס עֶר ווִיל אוֹיסְפִירְן דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְנְס רָצוֹן, וּבְמֵילָא אִיז דָאס בַּיי אַלֶעמֶען גְלַיְיךְ.

נָאךְ אַ טַעַם אוֹיף דֶעם וָואס "מַטְבֵּעַ" אִיז מוֹרֶה אוֹיף "שׁוֹב": מַטְבֵּעַ אִיז מִלָּשׁוֹן טֶבַע.

דִי צְוֵויי פֵּירוּשִׁים אִין מַטְבֵּעַ זַיְינֶען פַארְבּוּנְדְן. וָוארוּם דָאס וָואס מַטְבֵּעַ אִיז חָרִיף לָצֵאת, אוּן הָאט אַ בַּאשְׁטִימְטְן וָוערְט אִיז דָאס נִיט תָּלוּי אִין הֶרְגֵּשׁ פוּן יֶעדְן מֶענְטשְׁן וָואס נוּצְט עֶס, נָאר דָאס אִיז אַ "טֶבַע" אוּן רֶעזוּלְטַאט פוּן דִי תְּכוּנוֹת חוֹמֶר הַמַּטְבֵּעַ וְכַיּוֹצֵא בָזֶה, וָואס דֶערְפַאר אִיז דָאס בְּשָׁוֶה פַאר אַ רִבּוּי מֶענְטשְׁן וָואס זַיְינֶען פַארְשִׁידְן צְוִוישְׁן זִיךְ בְּכָל שְׁאָר עִנְיָנֵיהֶם – אוּן דָאס אִיז דֶער עִנְיָן פוּן "שׁוֹב" וְקַבָּלַת עֹל – הַשְׁוָאָה בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד אוּן קוּמְט פוּן הַכָּרָה אַז דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער ווִיל כִּבְיָכוֹל דִּירָה בַּתַּחְתּוֹנִים אִין וָועלְט, אִין גֶשֶׁם אוּן לְבוּשֵׁי הַטֶּבַע.

Fusing Two Opposites

5. **The** ultimate **goal is** for there to be **"a coin of fire" – fusing a coin and fire together.**

It is human nature that when a person performs an act motivated by his **feelings,** his actions **are charged with energy and enthusiasm.** (**This is another reason why *ratzo* is identified with "fire"; fire** is often associated with **energy and passion.**) **By contrast, when one performs an act based** solely **on**

ה. דֶער תַּכְלִית אִיז, עֶס זָאל זַיְין "מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ", דֶער חִיבּוּר פוּן מַטְבֵּעַ מִיט אֵשׁ צוּזַאמֶען.

בְּטֶבַע בְּנֵי אָדָם, בְּשַׁעַת מֶען טוּט אַן עִנְיָן מִצַּד הַהֶרְגֵּשׁ הָאט מֶען אִין דֶעם אַ חַיּוּת אוּן אַ הִתְלַהֲבוּת (וָואס דָאס אִיז אַ טַעַם נוֹסָף אוֹיף דֶעם וָואס רָצוֹא נִקְרָא בְּשֵׁם אֵשׁ, מִצַּד דֶעם חַיּוּת וְהִתְלַהֲבוּת וָואס אִין אֵשׁ), אָבֶּער בְּשַׁעַת מֶען טוּט

the acceptance of G-d’s **yoke**, it **lacks passion and vitality.**[15]

However, the ideal is to achieve **a “coin of fire” – combining both qualities.** Our Divine service must be characterized by **the “coin”** aspect, **the acceptance of** G-d’s **yoke. Nevertheless, it must** also be charged with **enthusiasm and passion. This passion should be directed not toward matters of personal desire, but toward** carrying out actions that reflect **the acceptance of G-d’s sovereignty.**

אַן עִנְיָן מִצַּד קַבָּלַת עֹל, הָאט מֶען אִין דֶעם נִיט קֵיין קָאךְ אוּן קֵיין חַיּוּת[ז].

עֶס דַארְף אָבֶער זַיְין "מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ", בֵּיידֶע זַאכְן צוּזַאמֶען, עֶס זָאל זַיְין מַטְבֵּעַ, קַבָּלַת עֹל, אוּן פוּנְדֶעסְטְווֶעגְן זָאל מֶען הָאבְּן אִין דֶעם אַ הִתְלַהֲבוּת אוּן אַ קָאךְ. דֶער קָאךְ זָאל זַיְין נִיט אִין עִנְיָנִים וָואס עֶר ווִיל, נָאר אִין עִנְיָנִים פוּן קַבָּלַת עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

A Potential that Transcends Our Own

6. How can these two opposites be combined? In truth, doing so **is beyond the capacity of a created being. Rather, the potential stems from the revelation of G-dliness** invested **within the created beings, for** only **G-d** can **unite opposites.**

This is the inner meaning behind **“a coin of fire from beneath the Throne of Glory”: From where does** the potential for **a “coin of fire” originate? From *beneath* the Throne of Glory – the beginning of G-dly revelation within created beings, as explained above.**

More specifically, in relation to the souls of the Jewish people, the “Throne of Glory” is identified with the essence of the soul which is “hewn from beneath the Throne of Glory,”[16] containing within it “the tiny spark of the Creator.”[17] The G-dly potential invested within **this** spark enables **the Divine service of a “coin of fire.”**

ו. ווִי אַזוֹי פּוֹעֶל'ט מֶען עֶס זָאלְן זַיְין בֵּיידֶע הֲפָכִים צוּזַאמֶען? אִיז בְּכֹחַ הַנִּבְרָא קֶען דָאס טַאקֶע נִיט זַיְין, נָאר דָאס קוּמְט מִצַּד הִתְגַּלּוּת הָאֱלֹקוּת בַּנִּבְרָאִים, וָואס עֶר אִיז דָאךְ נוֹשֵׂא הֲפָכִים.

אוּן דָאס מֵיינְט מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ מִתַּחַת כִּסֵּא הַכָּבוֹד: פוּן וַואנֶען קוּמְט דִי "מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ" – מִתַּחַת כִּסֵּא הַכָּבוֹד, שֶׁהוּא רֵאשִׁית הִתְגַּלּוּת אֱלֹקוּת בַּנִּבְרָאִים כַּנַּ"ל.

בִּפְרָטִיּוּת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִיז כִּסֵּא הַכָּבוֹד דִי עֶצֶם הַנְּשָׁמָה וָואס חֲצוּבָה מִתַּחַת כִּסֵּא הַכָּבוֹד, וָואס אִין אִיר אִיז דֶער נִיצוֹץ קָטָן שֶׁבַּבּוֹרֵא[ח]. וּמִצַּד אִים אִיז דָא דִי עֲבוֹדָה פוּן מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ.

Where Sin Has No Sway

7. Based on this, we can now understand how

ז. לוֹיט דֶעם וֶועט מֶען שׁוֹין

---

15. See also *Likkutei Sichos,* Vol. 2, p. 426ff.

16. See *Zohar,* Vol. III, p. 29b.

17. *Eitz Chayim, Shaar Derushei Atzilus, Beriah, Yetzirah VeAsiyah,* ch. 1, cited in the second *maamar* entitled *VeSamti Kadkod, Likkutei Torah, Devarim,* p. 27a, sec. 2

G-d showing Moshe a "coin of fire from beneath the Throne of Glory" answered his question about how gaining atonement for one's soul is possible.

Sins – even the sin of the Golden Calf – and the spiritual blemishes they cause impact only the soul's revealed dimensions. However, the essence of the soul always remains intact. Even at the time of sin, it remains faithful to Him, blessed be He.[18] The Divine service of a "coin of fire" – the fusion of *ratzo* and *shov* which originates from beneath the Throne of Glory, i.e., from the source of the essence of the soul – affects even the revealed aspects of the soul that can be tainted by sin. It brings about atonement for the soul, cleansing[19] it entirely. This Divine service removes all blemishes. Moreover, the person becomes cherished by G-d as before the sin.[20]

פארשטיין, וואס דער הראה לו הקדוש ברוך הוא מטבע של אש מתחת כסא הכבוד איז געווען אן ענטפער אויף משה רבינו'ס וואונדער ווי קען זיין כפר נפשו.

ווארום דער ענין החטאים והפגמים, אפילו חטא העגל, רירן אן מער ניט ווי אין גילויים, אבער די עצם הנשמה איז דאך אלע מאל גאנץ, וגם בשעת החטא היתה באמנה אתו יתברך[ט], איז דורך דער עבודה פון "מטבע של אש", חיבור רצוא ושוב, וואס קומט מתחת כסא הכבוד, עצם הנשמה, פועל'ט זי אויך אין די גילויים, אז עס ווערט כפרה מלשון קינוח, דאס נעמט אראפ אלע פגמים און נאך מער, ביז אז ער ווערט רצוי כמו קודם החטא[י].

Spiritual Truths Mirrored in *Halachic* Principles

8. The above explanation regarding the Divine service associated with the half-*shekel* enables us to understand various details concerning the laws that applied to its annual donation:

a) Regarding the half-*shekel*, the law is that "the wealthy shall not give more and the poor shall not give less."[21] At first glance, since the person is wealthy, why should he not give more? This question is even more puzzling when we consider that the half-*shekel* was used to purchase communal offerings. Now, regarding offerings, the law is that "a wealthy person who brings an offering fit for a poor man does not fulfill his obligation."[22] Why then in this case does the Torah state that "the wealthy shall not give more"?

ח. מיט דער אויבנדערמאנטער דערקלערונג אין דעם ענין מחצית השקל, וועט מען פארשטיין פארשידענע פרטי דינים וואס זיינען געווען במחצית השקל:

א) דער דין ביי מחצית השקל איז, העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט. אין פלוג, וויבאלד ער איז אן עשיר, פארוואס טאקע לא ירבה? נאך מערער איז ניט פארשטאנדיק, וויבאלד אז פון דעם מחצית השקל האט מען געקויפט קרבנות צבור, און דער דין ביי קרבנות איז עשיר שהביא מנחת עני לא יצא[יא], היינט פארוואס – העשיר לא ירבה?

18. *Tanya,* ch. 24.

19. The Hebrew word for "atonement," *kaparah,* also has the connotation of "washing clean" (Ibid., *Iggeres HaTeshuvah,* ch. 1).

20. Ibid., ch. 2.

21. *Shmos* 30:15.

22. *Negayim* 14:12.

However, based on the above explanation, this is understood: The difference between the wealthy and the poor exists only vis-a-vis their **revealed capacities. However,** on the levels of the soul that **transcends revealed capacities, and certainly regarding** the soul's **essence, "they are all identical and have a single Father…."**[23] **When Divine service that stems from the essence** of the soul **is called for, all are the same,** without any distinction whatsoever.

b) The half-*shekel* had to be given specifically in silver currency and not in items of equivalent value.[24] **Since there are no distinctions** among the Jewish people **regarding Divine service that stems from the essence of the soul,** the donation that gives expression to this level of the soul must also be one in which there are no differences. Therefore, **it must come specifically from silver coinage, which is "readily acceptable for business transactions," equal for everyone.**

c) The half-*shekel* was used to purchase communal offerings and not individual offerings.[25] **There are distinctions between** different **individual offerings,** as reflected in the law that **a wealthy person who brings a poor man's offering has not fulfilled his obligation.**[22] By contrast, **communal offerings** express the **unity and collective nature of the Jewish people, for all Jews together constitute a complete structure.**

d) The second **half-*shekel*** donation **was used specifically for the sockets of the Sanctuary and not** for its **curtains and beams. The curtains and beams were** donated by **"each person according to his heart's generosity,"**[26] **because the curtains and beams relate to** the soul's **revealed capacities;** on that level, **there are distinctions** between one Jew and another. **By contrast, in our Divine service, the sockets of the Sanctuary – the foundation of the Sanctuary – correspond to the acceptance of** G-d's **yoke,**[27] a mode of Divine service that is the same for all Jews.

אָבֶער לוֹיט ווִי מֶען הָאט דֶערקְלֶערְט אִיז פַארְשְׁטַאנְדִיק: דֶער חִילוּק פוּן עָשִׁיר מִיט עָנִי אִיז נָאר אִין כֹּחוֹת הַגִּלּוּיִים, אָבֶער מִצַּד הֶעכֶער פוּן כֹּחוֹת הַגִּלּוּיִים וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה מִצַּד הָעֶצֶם אִיז דָאךְ כֻּלָּן מַתְאִימוֹת וְאָב אֶחָד לְכֻלָּנָה וכו'[יב], אִיז בְּשַׁעַת מֶען דַארְף הָאבְּן אַן עֲבוֹדָה שֶׁמִּצַּד הָעֶצֶם, זַיְינֶען אַלֶע גְלַיְיךְ.

ב) מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל הָאט מֶען גֶעדַארְפְט גֶעבְּן כֶּסֶף דַוְקָא אוּן נִיט קֵיין שָׁוֶה כֶּסֶף[יג] – ווַיְיל אַן עֲבוֹדָה שֶׁמִּצַּד עֶצֶם הַנְּשָׁמָה ווָאס אִין דֶעם אִיז נִיטָא קֵיין חִילּוּקִים, דַארְף זַיְין פוּן כֶּסֶף דַוְקָא, מַטְבֵּעַ שֶׁחָרִיף לָצֵאת, בַּיי אַלֶעמֶען גְלַיְיךְ.

ג) פוּן מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל הָאט מֶען גֶעקוֹיפְט קָרְבְּנוֹת צִבּוּר אוּן נִיט קֵיין קָרְבְּנוֹת יָחִיד[יד]. בַּיי קָרְבְּנוֹת יָחִיד אִיז דָא הִתְחַלְּקוּת, אוּן אַן עָשִׁיר אַז עֶר בְּרֶענְגְט אַ מִנְחַת עָנִי אִיז לֹא יָצָא. קָרְבְּנוֹת צִבּוּר אִיז אַן עִנְיָן מִצַּד הִתְאַחְדוּת וּכְלָלוּת יִשְׂרָאֵל, ווָאס אַלֶע אִידְן צוּזַאמֶען זַיְינֶען אַ קוֹמָה שְׁלֵימָה.

ד) פוּן מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל הָאט מֶען גֶעמַאכְט אַדְנֵי הַמִּשְׁכָּן דַוְקָא אוּן נִיט קֵיין יְרִיעוֹת וּקְרָשִׁים. יְרִיעוֹת וּקְרָשִׁים זַיְינֶען גֶעווֶען אִישׁ כְּפִי נִדְבַת לִבּוֹ – ווַיְיל יְרִיעוֹת וּקְרָשִׁים שַׁיָּכִים לְכֹחוֹת הַגִּלּוּיִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם הִתְחַלְּקוּת, מַה שֶּׁאֵין כֵּן אַדְנֵי הַמִּשְׁכָּן, דֶער יְסוֹד הַמִּשְׁכָּן, אִיז אִין עֲבוֹדַת ה' דֶער עִנְיָן פוּן קַבָּלַת עֹל[טו].

23. *Tanya*, ch. 32.

24. *Bechoros* 49b.

25. See also *Likkutei Sichos,* Vol. 1, p. 164.

26. *Shmos* 25:2.

27. See also *Likkutei Sichos,* Vol. 1, p. 165-166.

Giving a Half-*Shekel* Today

9. After the destruction of the *Beis HaMikdash*, the obligation to give a **half-*shekel* was transferred to** the *mitzvah* of ***tzedakah*** **(“charity”).[28]** Herein lies the connection to the half-*shekalim.*

We find that *tzedakah* is given in the morning before prayer, as our Sages state,[29] “[Rabbi Eliezer] would give a coin to a poor person and then pray.”

The connection between prayer and giving *tzedakah* can be understood as follows:

a) **“The prayers were instituted in correspondence to the daily offerings,”[30] and the daily offerings were communal offerings,** purchased with the half-*shekalim,* whose contemporary equivalent is *tzedakah.*

b) Like the sockets of the Sanctuary, **prayer serves as a foundation;** on it is based **the entire day’s Divine service (for it is the beginning of the Divine service of the entire day). It encompasses the entire person “to the last ounce of the soul,” as the *Sifri*[31] states. Consequently, we can understand the connection of prayer to *tzedakah*, which** similarly **encompasses “one’s entire life-force... the life of one’s soul.”[32]**

ט. נָאכְן חוּרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל אִיבֶּערְגֶעטְרָאגְן גֶעוָואָרְן אִין צְדָקָה[טז]. מִיר גֶעפִינֶען אַז צְדָקָה גִיט מֶען אִין דֶערְפְרִי קוֹדֶם הַתְּפִלָּה, כְּמַאֲמַר רַזַ״ל[יז] יָהִיב פְּרוּטָה לְעָנִי וְהָדָר מְצַלֵּי.

דִי שַׁיְיכוּת פוּן תְּפִלָּה וּצְדָקָה אִיז: א) תְּפִלּוֹת כְּנֶגֶד תְּמִידִין תִּקְנוּם[יח] אוּן תְּמִידִים זַיְינֶען קָרְבְּנוֹת צִבּוּר. ב) תְּפִלָּה אִיז דֶער יְסוֹד הָעֲבוֹדָה פוּן כָּל הַיּוֹם (וָוארוּם דָאס אִיז דָאךְ דֶער אָנְפַאנְג פוּן דֶער גַאנְצֶער עֲבוֹדַת הַיּוֹם), אוּן דָאס פַארְנֶעמְט דֶעם גַאנְצְן מֶענְטשְׁן עַד מִיצּוּי הַנֶּפֶשׁ, כִּלְשׁוֹן הַסִּפְרִי. בְּמֵילָא אִיז מוּבָן דִי שַׁיְיכוּת פוּן צְדָקָה, וָואס דָאס נֶעמְט כָּל נַפְשׁוֹ הַחִיּוּנִית כו׳ חַיֵּי נַפְשׁוֹ כו׳[יט], צוּ תְּפִלָּה.

Drawing Down G-d’s Presence

10. As mentioned above, **the half-*shekel*** represents **the fusion of a “coin” and “fire.” A similar fusion applies regarding *tzedakah*.**

Tzedakah involves **giving one’s money to a poor person. Earning this money** can be **compared to fire, because, a person must invest labor** and effort – the fire of his soul – **to earn** his **money. At the very least, the money would have enabled him to purchase his**

י. אַזוֹי וִוי אִין מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל אִיז דֶער חִיבּוּר פוּן מַטְבֵּעַ אוּן אֵשׁ, אַזוֹי אִיז אוֹיךְ אִין צְדָקָה.

צְדָקָה מֵיינְט אַז עֶר גִיט אַוֶועק זַיְין גֶעלְט צוּם אָרֶעמַאן. דָאס קְרִיגְן דִי גֶעלְט אִיז גֶעגְלִיכְן צוּ אֵשׁ, וָוארוּם אוֹיף דִי גֶעלְט הָאט עֶר דָאךְ גֶעהָארֶעוֶועט אָדֶער, עַל כָּל פָּנִים, עֶר הָאט פַאר דִי גֶעלְט

28. **See *Shaarei Teshuvah, Orach Chayim,* sec. 694.**

29. ***Bava Basra*** **10a.**

30. ***Berachos*** **26b.**

31. *Sifri* on *Devarim* 6:5.

32. **See *Tanya,* ch. 37,** which explains that earning the money given to *tzedakah* requires the person to expend all his energies; alternatively, he could purchase things he desires with the money he possesses. Hence, by giving this money to *tzedakah*, he is giving his energy and/or the pleasure he might have otherwise derived.

life's necessities. Consequently, he is intensely involved with it; it ignites his **enthusiasm and energy.**[33]

And yet what does he do with this money? **He gives it away to a poor person "who has nothing of his own."**[34] The intent is that the poor person lacks not only material resources but spiritual ones. **He does not possess** any redeeming qualities that would otherwise serve as **a reason or rationale** for the donor **to give** him.[35] **Were there to be a reason for** the donor **to give, this would not be pure charity to the poor, nor would** it be appropriate to term the recipient **a poor person "who has nothing of his own."** On the contrary, such a person **possesses a quality that makes him deserving to be given** a gift. Instead, pure *tzedakah* is when the gift is motivated **solely by the acceptance of** G-d's **yoke.**

This makes the donor's *tzedakah* **a "coin of fire." He takes his "fire" – his energy** and vitality – **and transforms it into a "coin,"** representing his **acceptance of** G-d's **yoke.**

Moreover, his **acceptance of** G-d's **yoke itself is** infused **with energy and feeling, because** when he gives to a poor person, **he must "appease him"**[36] – in other words, speak to him with **sensitivity and empathy** so that the poor person feels comfortable accepting the gift. **However,** his desire to give to the other person should **not** be evoked **by** his natural **feelings,** his sense of **what the other deserves, but should be motivated by** his commitment to carry out G-d's will and **accept** His **yoke.**[37]

Thus, there are **two reasons why** money given to *tzedakah* **is called a "coin of fire": a) one gives away** the fruits of **his energy in acceptance of** G-d's **yoke; and b) his acceptance of** G-d's **yoke itself is** infused **with vitality** and inner feeling.

גֶעקֶענְט קוֹיפְן חַיֵּי נַפְשׁוֹ, בְּמֵילָא אִיז עֶר דָאךְ פַארְקָאכְט אִין דֶעם מִיט אַ הִתְלַהֲבוּת וְחַיּוּת[כ].

און עֶר גִיט עֶס אַוֶועק לְעָנִי דְלֵית לֵיהּ מִגַּרְמֵיהּ כְּלוּם, דָאס הֵייסְט אַז עֶר הָאט נִיט קֵיין סִבָּה און טַעַם[כא] צוּלִיבּ וָואס עֶר גִיט (וָוארוּם אוֹיבּ עֶר גִיט מִצַּד אַ טַעַם, אִיז דָאס נִיט קֵיין עִנְיָן פוּן נְתִינַת צְדָקָה לְעָנִי בְּטַהֲרָתָהּ, און יֶענֶער אִיז שׁוֹין אוֹיךְ נִיט קֵיין עָנִי דְלֵית לֵיהּ מִגַּרְמֵיהּ כְּלוּם, עֶר הָאט דָאךְ עֶפֶּעס אַן עִנְיָן וָואס מִצַּד דֶעם קוּמְט אִים מֶען זָאל אִים גֶעבְּן), מֶער נִיט ווִי מִצַּד קַבָּלַת עֹל בִּלְבַד.

אִיז דָאס אַן עִנְיָן פוּן מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ. עֶר נֶעמְט זַיְין "אֵשׁ", זַיְין חַיּוּת, און מַאכְט פוּן אִים אַ מַטְבֵּעַ, קַבָּלַת עֹל.

נָאךְ מֶערֶער, אַז דֶער קַבָּלַת עֹל גוּפָא אִיז מִיט אַ חַיּוּת וְהֶרְגֵּשׁ, וָוארוּם עֶס דַארְף דָאךְ זַיְין דֶער מְפַיְּסוֹ, דֶער הֶרְגֵּשׁ. נָאר דֶער הֶרְגֵּשׁ אִיז נִיט מִצַּד אַן עִנְיָן וָואס יֶענֶעם קוּמְט, נָאר מִצַּד קַבָּלַת עֹל.

און דָאס אִיז וָואס צְדָקָה הֵייסְט מַטְבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ, מִצַּד צְוֵויי טְעָמִים: א) עֶר גִיט אַוֶועק זַיְין חַיּוּת אוֹיף קַבָּלַת עֹל. ב) דֶער קַבָּלַת עֹל גוּפָא אִיז מִיט אַ חַיּוּת.

---

33. Moreover, as stated in ***Yoma*** **85b,** a person will risk his very life to save his money.

34. Cf. *Zohar,* Vol. I, p. 168b.

35. See *Likkutei Sichos,* Vol. 2, p. 396ff.

36. See *Bava Basra* 9b.

37. When a person's gifts to charity are motivated by his personal feelings that the recipient deserves the gift, there will always be some people that he considers undeserving. When his motivation is to carry out G-d's will, he will give to everyone and – since we are commanded to give with sensitivity and empathy – do so with warmth and love.

אוּן וִויבַּאלְד אַז דֶער חִיבּוּר פוּן דִי צְווֵיי הֲפָכִים קוּמְט מִצַּד קַבָּלַת עֹל וְעֶצֶם הַנֶּפֶשׁ כַּנַּ"ל, וֶוערְט עֶס כֹּפֶר נַפְשׁוֹ, וַחֲטָאָךְ בִּצְדָקָה פְרוּק[כב], עֶס וֶוערְט אַ כַּפָּרָה עַל כָּל הַחֲטָאִים, וְגַם חֵטְא הָעֵגֶל וָואס אִיז דוּגְמַת חֵטְא עֵץ הַדַּעַת[כג] אוּן הָאט גוֹרֵם גֶעוֶוען סִילּוּק הַשְּׁכִינָה[כד], אוּן דוּרְךְ צְדָקָה אִיז מֶען מְכַפֵּר כָּל הַחֲטָאִים בִּיז אַז יִתְרַצֶּה לוֹ לִרְאוֹת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ, אֶחֱזֶה פָנֶיךָ, הַשְׁרָאַת הַשְּׁכִינָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם, בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.

(משיחת ש"פ שקלים, תשי"ז)

Since, as explained above, the potential to **fuse these two opposites stems from the acceptance of** G-d's **yoke and** accessing the power of **the essence of the soul,** his gift **becomes an atonement for his soul,** enabling him to **"redeem [his] sins with charity."**[38] **It atones for all sins, even the sin of the** Golden **Calf, which parallels the sin of the Tree of Knowledge**[39] **and caused the withdrawal of the Divine Presence** from the world.[40]

Through *tzedakah*, one atones for all sins until he becomes worthy to behold the King's countenance,[41] recalling the verse,[42] **"I will behold Your countenance."** In other words, **the Divine Presence will** be internalized within the person, **as it is written,**[43] **"They shall make Me a Sanctuary and I will dwell among them,"** interpreted by our Sages[44] to mean **"within each and every Jew."**

38. *Daniel* 4:24. **See** *Tanya, **Iggeres HaTeshuvah,*** **ch. 3,** ***et al.*** **Note** ***Mechilta, Shmos*** **21:30.**

39. ***Zohar,*** **Vol. I, p. 52b.**

40. ***Bereishis Rabbah*** **19:7** makes this statement **regarding the sin of the Tree of Knowledge.** Due to the parallel between the two, **it is understood that the same applies regarding the sin of the Golden Calf.**

41. See *Bava Basra* 10a.

42. *Tehillim* 17:15.

43. *Shmos* 25:8.

44. See *Reishis Chochmah, Shaar HaAhavah,* ch. 6 (close to the beginning); *Shalah, Shaar HaOsios, os lamed; Maseches Taanis,* s.v. *mei'inyan haavodah* at the beginning; *Parshas Terumah, chelek Torah Or,* pp. 325b, 326b.

א) שקלים פ"א ה"ד.
ב) מב, א, ד"ה זאת החיה.
ג) איוב ב, ד.
ד) בבא מציעא מד, ב.
ה) זע תניא פי"ט. במדבר רבה פי"ד, יב.
ו) אור תורה פון אנפאנג. זע אויך תורה אור לרבנו הזקן, פון אנפאנג.
ז) ראה גם לקו"ש ח"ב ע' 426 ואילך.
ח) עץ חיים שער דרושי אבי"ע פ"א, הובא בלקוטי תורה פ' ראה ד"ה ושמתי כדכד (השני) פ"ב.
ט) תניא פכ"ד.
י) אגרת התשובה פ"ב.
יא) נגעיםביים ענדע.
יב) תניא פל"ב.
יג) בכורות מט, ב.
יד) זע אויך לקו"ש ח"א עמוד 164.
טו) זע אויך לקו"ש ח"א עמוד 165־166.
טז) זע שערי תשובה לשולחן ערוך אורח חיים סימן תרצ"ד.
יז) בבא בתרא י, א.
יח) ברכות כו, ב.
יט) זע תניא פל"ז.
כ) זע יומא פה, ב.
כא) זע אויך לקו"ש ח"ב ע' 396 ואילך.
כב) זע אגרת התשובה פ"ג ועוד. להעיר גם כן ממכילתא משפטים (כא, ל).
כג) זהר חלק א נב, ב.
כד) בראשית רבה יט, ז - לענין חטא עץ הדעת, ובמילא מובן גם לענין חטא העגל.

KI SISSA II | כי תשא ב

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Parshas Ki Sissa,* 5717 [1957]

Introduction

The *sichah* to follow was delivered in 1957 and its words will resonate with anyone familiar with the state of American Jewry at that time. Then, Orthodoxy was on the defensive. Rabbis who were observant in their own personal lives were taking up positions in non-observant congregations. There was widespread talk about the need for compromising religious principles and practice. Despite their strong attachment to their Jewish heritage, many felt they needed to sacrifice certain elements to fit in with American life to earn their livelihood.

In response, the Rebbe took an activist position, explaining that Torah Judaism should look confidently to the future. A Jew should realize that his heritage has the depth, relevance, and joy necessary not only to establish itself successfully in Western Society, but to attract not-yet observant American Jewish youth searching for purpose and meaning. In this *sichah*, the Rebbe lays down a challenge – that those willing to compromise confront themselves and take an honest look at their inner motivation.

However, its relevance is far more than historical, as illustrated by this well-known Lubavitch story:[1]

When the Alter Rebbe was being questioned by czarist authorities during his imprisonment that led to the redemption of *Yud-Tes Kislev*, the interrogator was a deputy minister who knew the *Tanach* by heart. He asked the Rebbe: "How can it be understood that after the Sin of the Tree of Knowledge, G-d asked Adam,[2] 'Where are you?' After all, He *knew* where Adam was!"

The Alter Rebbe answered by quoting *Rashi's* explanation, but the interrogator was not satisfied. He replied that he already knew *Rashi's* explanation and was hoping to hear something original from the Rebbe. The Alter Rebbe answered him: "'Where are you?', G-d's question to Adam, is addressed to every individual, as if to say: *'Ayeka?* Where are you?' What *ought* you have accomplished in this world, and what in fact *have* you accomplished?"

By repeating this story, the Alter Rebbe and the succeeding Rebbeim challenged their listeners to an ongoing process of self-introspection. In this *sichah,* the Rebbe maintains this tradition, compelling his readers to candidly look themselves in the mirror and continually ask whether they are being genuinely truthful and consistent in their Jewish observance.

---

1. *Sichas Yud Tes Kislev,* 5698, cited in *Likkutei Sichos,* Vol. 1, p. 73.

2. *Bereishis* 3:9.

When a Prophet Confronts a People

A Perplexing Challenge

1. The ***Haftarah*** of this week's *parshah, Ki Sissa*, **describes the action that the Prophet Eliyahu took in a period of distress** for the Jewish people. **Like every period of distress, this one came about because of the people's blurred thoughts and confused understanding.** As they tried to navigate the cultural changes taking place around them, they lost focus. To restore clarity, **Eliyahu gathered all the prophets of** ***Baal***[1] **and the entire Jewish people** for a confrontation. **He challenged** the Jews,[2] **"Until when will you continue vacillating from one side to the other?** If G-d is the L-rd, follow Him; and if *Baal* is, follow *Baal*."

The question arises: **Why did** Eliyahu **challenge them, "Until when will you continue vacillating from one side to the other?" Seemingly, his question should have been, "Until when will you serve** ***Baal?*** **It's time for you to stop worshiping this** false deity **and start proclaiming, 'G-d is the L-rd.'"**

This question can be resolved **by clarifying the difference between serving false deities and vacillating between sides.**

א. אִין הַיְינְטִיקֶער הַפְטָרָה וֶוערְט דֶערְצֵיילְט וֶועגְן אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וָואס עֶר הָאט גֶעטָאן בְּשַׁעַת עֶס אִיז גֶעוֶוען אַן עֵת צָרָה - וֶועלְכֶע אִיז גֶעקוּמֶען, וִוי יֶעדֶער עֵת צָרָה, מִצַּד טִשְׁטוּשׁ הַדֵּיעוֹת וּבִלְבּוּל הַמּוֹחוֹת. אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא הָאט צוּנוֹיפְגֶעקְלִיבְּן אַלֶע נְבִיאֵי הַבַּעַל מִיט אַלֶע אִידְן, אוּן גֶעזָאגְט זֵיי, עַד מָתַי אַתֶּם פּוֹסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים.

לִכְאוֹרָה, פַארְוָואס הָאט עֶר בַּיי זֵיי גֶעמָאנְט עַד מָתַי אַתֶּם פּוֹסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים, עֶר הָאט גֶעדַארְפְט מָאנֶען עַד מָתַי אַתֶּם עוֹבְדִים לַבַּעַל, שׁוֹין צַיְיט אִיר זָאלְט אוֹיפְהֶערְן דִינֶען דֶעם בַּעַל אוּן אָנְהוֹיבְּן זָאגְן הֲוָיֶ' הוּא הָאֱלֹקִים.

וֶועט מֶען עֶס פַארְשְׁטֵיין דוּרְךְ דֶערְקְלֶערְן פְרִיעֶר דֶעם חִילוּק צְוִוישְׁן עֲבוֹדָה זָרָה אוּן פּוֹסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים.

A Genuine Question

2. In truth, it is difficult to **understand: How can a Jew possibly serve a false deity? The Jews are "believers, the descendants of believers."**[3] Denying G-d's existence, **(Heaven forbid,) is entirely** unnatural for **them.**

The possibility for such an error **can be understood according to** ***Rambam's*** **explanation**[4] **that,** initially,

ב. בֶּאֱמֶת אִיז דָאךְ נִיט פַארְשְׁטַאנְדִיק וִוי קוּמְט עֶס אַז אַ אִיד זָאל זַיְין אַן עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה? אִידְן זַיְינֶען דָאךְ מַאֲמִינִים בְּנֵי מַאֲמִינִים אוּן זַיְינֶען נִיט שַׁיָּיךְ צוּ כְּפִירָה חַס-וְשָׁלוֹם כְּלַל.

וֶועט מֶען עֶס פַארְשְׁטֵיין לוֹיט וִוי דֶער רַמְבַּ"ם[א] זָאגְט אַז דִי הַתְחָלָה

1. A false deity worshipped by the pagans of that era.

2. *I Melachim* 18:21.

3. *Shabbos* 97a.

4. ***Hilchos Avodas Kochavim*** **1:1.**

people **began to worship false deities because** they understood that G-d's **beneficence flows to this world through** intermediaries: **the stars and the constellations. For this reason, they bowed down to and honored the stars and the constellations so that** these intermediaries **would facilitate the flow of** Divine **beneficence to them.**

In truth, however, although Divine **beneficence flows through** such channels, **one should not bestow honor upon** the intermediaries, **for they are nothing more than an ax in the hands of a chopper.**[5] To clarify this point, ***Chassidus***[6] **explains that there is a difference between one's parents – whom one is commanded to honor – and** intermediaries like **the stars and the constellations – whom not only is one not commanded to honor, but is prohibited to** worship.

When parents conceive a child, their actions are performed in partnership with G-d, as our Sages state,[7] "There are three partners in [the conception of] a child: the Holy One, blessed be He, his father, and his mother." Although G-d is the primary partner – as our Sages continue, "the Holy One, blessed be He, implants in him the soul…" – a child is obligated to honor his parents **because they had the choice** whether to conceive him or not. This is also the point of a saying of our Sages,[8] "The wine belongs to the owner, but the waiter deserves favor," i.e., although the wine does not belong to the waiter, he deserves recognition for his willingness to serve it. Similarly, even though G-d is the source of a child's life, his parents deserve honor for choosing to conceive him. **By contrast,** intermediaries like **the stars and the constellations** have no choice but to convey Divine beneficence. They are no more than **an ax in the hands of a chopper.**

Thus, for a Jew to **honor and bow down to them constitutes the worship of a false deity,**[9] **one of the most severe transgressions, as our Sages state,**[10] **"[See] how severe [a prohibition] the worship of false deities is!**

פוּן עֲבוֹדָה זָרָה אִיז גֶעקוּמֶען מִצַד דֶעם וָואס דִי הַשְׁפָּעָה שֶׁמִלְמַעְלָה גֵייט דוּרְךְ דִי כּוֹכָבִים וּמַזָלוֹת, דֶערְפַאר הָאבְּן זֵיי זִיךְ מִשְׁתַּחֲוֶה גֶעוֶוען אוּן אָפְּגֶעגֶעבְּן כָּבוֹד צוּ דִי כּוֹכָבִים וּמַזָלוֹת, בִּכְדֵי דִי כּוֹכָבִים וּמַזָלוֹת זָאלְן זֵיי מַשְׁפִּיעַ זַיְין הַשְׁפָּעוֹת.

דֶער אֱמֶת אִיז, אַז כָאטשׁ אַז דִי הַשְׁפָּעָה גֵייט דוּרְךְ דִי כּוֹכָבִים וּמַזָלוֹת, דַארְף מֶען זֵיי נִיט גֶעבְּן קֵיין כָּבוֹד, וַוְיל זֵיי זַיְינֶען מֶער נִיט ווִי כְּגַרְזֶן בְּיַד הַחוֹצֵב.

אוּן ווִי עֶס וֶוערְט דֶערְקְלֶערְט אִין חֲסִידוּת[ב] דֶער חִילוּק פוּן אָב וָאֵם, שֶׁנִצְטַוִינוּ לַחֲלוֹק לָהֶם כָּבוֹד, בִּיז כּוֹכָבִים וּמַזָלוֹת, אַז נִיט נָאר שֶׁלֹא נִצְטַוִינוּ לַחֲלוֹק לָהֶם כָּבוֹד, נָאר אַדְרַבָּה, עֶס אִיז נָאךְ אַן עֲבֵירָה - וַוְילֶע אָב וָאֵם זַיְינֶען בַּעֲלֵי בְחִירָה, מַה שֶׁאֵין כֵּן כּוֹכָבִים וּמַזָלוֹת זַיְינֶען כְּגַרְזֶן בְּיַד הַחוֹצֵב.

אוּן בְּשַׁעַת מֶען גִיט כָּבוֹד אוּן מֶען בּוּקְט זִיךְ צוּ כּוֹכָבִים וּמַזָלוֹת, אִיז דָאס עֲבוֹדָה זָרָה, וָואס אִיז פוּן דִי הַארְבְּסְטֶע עֲבֵירוֹת, ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין גְמָרָא[ג], חֲמוּרָה

5. Cf. *Yeshayahu* 10:15.

6. See the *maamar* entitled *Mayim Rabbim,* 5717 (*Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Melukat,* Vol. 1, p. 323ff.). See also *Derech Mitzvosecha,* p. 6aff., and *Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Melukat,* Vol. 3, p. 127, translated in *Lessons in Sefer HaMaamarim,* p. 175ff.

7. *Nidah* 31a.

8. *Bava Kama* 92b.

9. See the discussion of the prohibition of *shituf* in footnote 13 below.

10. *Nedarim* 25a.

Anyone who denies them is considered as if he acknowledges the entire Torah.”

Accordingly, the original **reasoning behind** the pagans’ **worship of false deities was based on their misconception that they would receive material beneficence** from this worship.[11] Their worship **was based on their self-interest.**

This is also the reason why a Jew, even though he is **a “believer who descends from believers,” can stumble and sin by worshiping false deities, (Heaven forbid). He is not serving the false deity out of an inner, essential** connection, **(Heaven forbid)**; he serves it **solely because of** perceived **self-interest.**

(When a Jew serves G-d, even when he has his self-interest in mind, his intent **is not only so that G-d will provide him with his needs. Instead,** the inner core of **a Jew is deeply and wholeheartedly devoted to G-d, without** the thought of **receiving a reward. By contrast, one who serves a false deity does so only because of the benefits** he thinks **it will bring him.**)

To refer back to the narrative with Eliyahu, **this is the reason the Jews served *Baal,*** as implied by **the verse,**[12] **“Ever since we stopped** burning incense…, **we have lacked everything.”**

עֲבוֹדָה זָרָה שֶׁכָּל הַכּוֹפֵר בָּהּ כְּאִלּוּ מוֹדֶה בַּתּוֹרָה כּוּלָּהּ.

נִמְצָא אַז דִי סִבָּה וואָס זֵיי הָאבְּן גֶעדִינְט עֲבוֹדָה זָרָה אִיז גֶעוועֶן בִּכְדֵי צוּ הָאבְּן, לוֹיט זֵייעֶר פַאלְשְׁן בַּאגְרִיף, פוּן זֵיי הַשְׁפָּעוֹת גַשְׁמִיּוֹת, דָאס הֵייסְט צוּלִיב זֵייעֶרֶע אֵייגֶענֶע פְּנִיּוֹת.

און דָאס אִיז דִי סִבָּה וואָס אוֹיךְ אִידְן וואָס זַיינֶען מַאֲמִינִים בְּנֵי מַאֲמִינִים זָאלְן קֶענֶען אִיבֶּערְפַאלְן רַחֲמָנָא לִצְלָן אִין חֵטְא עֲבוֹדָה זָרָה - ווַיְיל דָאס אִיז נִיט וואָס זֵיי דִינֶען דִי עֲבוֹדָה זָרָה מִיט אַן אֱמֶת חַס וְשָׁלוֹם, דָאס אִיז מֶער נִיט ווִי צוּלִיב פְּנִיּוֹת.

(דָאס וואָס אַ אִיד דִינְט דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן אִיז דָאס נִיט נָאר בִּכְדֵי עֶר זָאל אִים מַשְׁפִּיעַ זַיין זַיינֶע בַּאדֶערְפֶענִישְׁן, נָאר ווַיְיל עֶר אִיז אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן צוּ אִים מִיט אַן אֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, שֶׁלֹּא עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס, מַה שֶּׁאֵין כֵּן אַן עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה, לְהַבְדִּיל, אִיז דָאס נָאר צוּלִיב דִי הַשְׁפָּעוֹת ווֶעלְכֶע זִי אִיז מַשְׁפִּיעַ).

און דָאס אִיז אוֹיךְ דֶער טַעַם וואָס זֵיי הָאבְּן גֶעדִינְט צוּם בַּעַל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב[יב] וּמִן אָז חָדַלְנוּ גו׳ חָסַרְנוּ כֹל.

Erring Honestly

3. Although a person **generally serves false deities for the sake of the benefits** he thinks **he will receive because of it, there are two approaches to such** service: **worshiping false deities** in earnest **and vacillating between the sides.**

When a person earnestly **serves false deities, he genuinely believes that they grant him beneficence. Thus, although** he acts **out of self-interest,**

ג. הֲגַם דֶער כְּלָלוּת עִנְיָן פוּן עֲבוֹדָה זָרָה אִיז צוּלִיב דִי הַשְׁפָּעוֹת ווֶעלְכֶע מֶען אִיז מְקַבֵּל דוּרְךְ אִיר, אִיז אָבֶּער אִין דֶעם גוּפָא פַאראַן צְווֵיי אוֹפַנִּים: עֲבוֹדָה זָרָה און פּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים.

עֲבוֹדָה זָרָה מֵיינְט, אַז עֶר מֵיינְט טַאקֶע בֶּאֱמֶת אַז דִי עֲבוֹדָה זָרָה גִיט אִים הַשְׁפָּעָה, אִיז כָאטְשׁ ס׳אִיז טַאקֶע צוּלִיב אַ פְּנִיָּה, פוּנְדֶעסְטְווֶעגְן אִיז דָאךְ אָבֶּער

---

11. I.e., the pagans believed that since G-d’s beneficence flows through different channels and intermediaries, these channels and intermediaries should be worshiped.

12. *Yirmeyahu* 44:18.

he is honest and **truthful, genuinely believing that serving the false deities will cause them to grant him a flow** of blessing.

דִי פְּנִיָּה בַּיי אִים מִיט אַן אֱמֶת, עֶר הַאלְט טַאקֶע אַז דוּרְךְ דֶעם וָואס עֶר וֶועט דִינֶען דִי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת וֶועלְן זַיי אִים גֶעבְּן הַשְׁפָּעָה.

By contrast, a person who vacillates from side to side lives **in a state of doubt. There are** some people who have no certainty whatsoever; **they are always in a state of doubt. From time to time, they realize that the worship of false deities is insubstantial.** Nevertheless, they continue to vacillate from one side to the other.

מַה שֶּׁאֵין כֵּן פּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִים, אִיז דָאךְ בְּסָפֵק, אוּן עֶס זַיינֶען דָא אַזֶעלְכֶע וָואס זַיי זַיינֶען תָּמִיד בְּסָפֵק, וּמִזְּמַן לִזְמַן כַאפְּט עֶר זִיךְ אַז דִי עֲבוֹדָה זָרָה אִיז אֵין בָּהּ מַמָּשׁ. נָאךְ אַן אוֹפֶן פוּן פּוֹסֵחַ - עִנְיַן הַשִּׁיתּוּף: עֶר גְלוֹיבְּט אִין דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן אוּן אוֹיךְ אִין דֶער עֲבוֹדָה זָרָה לְהַבְדִּיל.

Another manner of shifting sides is what the Sages referred to as ***shituf,***[13] a belief that there is a "partnership" between these deities and G-d. One who has adopted this way of thinking **believes in G-d but also, (לְהַבְדִּיל), in a false deity.**

In truth, when one serves a false deity either with *shituf* or out of doubt – even when he does so **merely in speech or** performs **an act of worship without believing in the false deity at all –** he **is** committing **a very serious transgression, one which a Jew** will innately avoid, even if doing so requires him to **sacrifice his life, as stated in *Tanya.***[14] However, when a person becomes used to vacillating from side to side, he does not take such transgressions so seriously because he also serves G-d from time to time.

וָואס דֶער אֱמֶת אִיז דָאךְ, אַז אֲפִילוּ דִינֶען עֲבוֹדָה זָרָה בְּשִׁיתּוּף אָדֶער מִשּׁוּם סָפֵק - אֲפִילוּ אוֹיבּ מֶער נִיט ווִי בְּדִבּוּר אַלֵיין צִי בְּמַעֲשֶׂה אַלֵיין אָן קֵיין שׁוּם אֱמוּנָה בְּלֵב כְּלַל, אִיז אוֹיךְ אַן עֲבֵירָה גְדוֹלָה בְּיוֹתֵר, בִּיז אַז אוֹיךְ אוֹיף דֶעם אִיז זִיךְ אַ אִיד מוֹסֵר נֶפֶשׁ, כִּדְאִיתָא בְּתַנְיָא[יד].

Is the Spiritual Really Important?

4. On this basis, it can be understood why

ד. לוֹיט דֶעם וֶועט מֶען

---

13. There are three of the 613 *mitzvos* that concern the belief and knowledge of G-d:

a) the *mitzvah* to know G-d and believe in His existence (*Rambam, Sefer HaMitzvos,* positive commandment 1: *Hilchos Yesodei HaTorah* 1:1–6);

b) the prohibition against believing in and serving other gods (*Rambam, Sefer HaMitzvos,* negative commandment 1: *Hilchos Yesodei HaTorah* 1:6);

c) the *mitzvah* to believe in and understand G-d's unity (*Rambam, Sefer HaMitzvos,* positive commandment 2: *Hilchos Yesodei HaTorah* 1:7).

The *Tzemach Tzedek* explains (*Derech Mitzvosecha,* p. 59b ff.; see also *Toras Menachem*, *Sefer HaMaamarim Melukat,* Vol. 1, p. 323ff.) that the latter *mitzvah* includes the awareness that no entity other than G-d has the power to choose to change the fate of an entity in this world. Accordingly, it is forbidden to serve any of the intermediaries through which G-d conveys beneficence to this world. Serving them is referred to as *shituf,* "partnership," i.e., G-d controls the world in partnership with these intermediaries, delegating a certain amount of authority to them.

Rama (*Orach Chayim* 156:1; see also *Ramaz, Parshas Haazinu*) states that non-Jews are not prohibited against believing that G-d controls the world in such a manner. All authorities agree that a Jew, by contrast, is forbidden to do so. That prohibition stems from the *mitzvah* to believe in and understand G-d's unity cited above.

14. ***Tanya,*** **ch. 19.**

פַארְשְׁטֵיין אַז אִין פִילֶע פְּרָטִים אִיז דֶער עִנְיָן פוּן פּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְעִיפִּים עֶרְגֶער פוּן עֲבוֹדָה זָרָה.

הֲגַם אַז בִּכְלָלוּת אִיז עֲבוֹדָה זָרָה עֶרְגֶער, וְוָארוּם עֶר אִיז שְׁטֶענְדִיק פַארְדָארְבְּן, עֶר אִיז אַ כּוֹפֵר רַחֲמָנָא לִצְלָן, - אָבֶער בַּנוֹגֵעַ צוּ תְּשׁוּבָה, אִיז הַפּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְעִיפִּים עֶרְגֶער, וְוָארוּם סְ'אִיז שְׁווֶערֶער אַז דֶער פּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְעִיפִּים זָאל טָאן תְּשׁוּבָה שְׁלֵימָה אֲמִיתִּית.

אִין דֶעם זַיְינֶען פַאראַן צְווֵיי פְּרָטִים:

א) דֶער ווָאס הָאט גֶעגְלוֹיבְּט אִין דֶער עֲבוֹדָה זָרָה, אִיז בְּשַׁעַת עֶר כַאפְּט זִיךְ אַז הֲוָיָ' הוּא הָאֱלֹקִים אוּן בִּיז הַיְינְט הָאט עֶר גֶעהַאט אַ בִּיטֶערְן טָעוּת, פִילְט עֶר דַאן דֶעם גְרוֹיסְן חֵטְא ווָאס עֶר הָאט גֶעטָאן, וּבְמֵילָא טוּט עֶר תְּשׁוּבָה וִוי עֶס בַּאדַארְף זַיְין, אוּן דַאן אִיז וָשָׁב וְרָפָא לוֹ.

דַאקֶעגְן דֶער פּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְעִיפִּים, ווִיבַּאלְד עֶר גְלוֹיבְּט דָאךְ אוֹיךְ אִין דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן, אִיז אֲפִילוּ שְׁפֶּעטֶער, פִילְט עֶר נִיט אוֹיף אַזוֹי פִיל דֶעם גוֹדֶל הַחֵטְא, עֶר טְרַאכְט בַּיי זִיךְ: ווָאס הָאבּ אִיךְ גֶעטָאן אַזַא חֵטְא? אִיךְ בִּין דָאךְ מִלְכַתְּחִלָּה גֶעווֶען בְּסָפֵק אֲפִילוּ בְּחִיצוֹנִיּוּת, וּבֶאֱמֶת בִּין אִיךְ דָאךְ ווִי אַלֶע אִידְן אַלֶע מָאל גֶעווֶען אַ מַאֲמִין וכו' וכו'. בְּמֵילָא הָאט עֶר נִיט קֵיין חֲרָטָה מִיט אַן אֱמֶת וְאֵין תְּשׁוּבָתוֹ שְׁלֵימָה[16].

ב) דֶער ווָאס גְלוֹיבְּט אִין עֲבוֹדָה זָרָה נִיט בְּשִׁיתּוּף אִיז עֶר מְקוּלְקָל בְּתַכְלִית רַחֲמָנָא לִצְלָן, עֶר הָאט אַ טָעוּת אוּן מֵיינְט אַז הַבַּעַל הוּא - חַס וְשָׁלוֹם - הָאֱלֹקִים. עֶס קֶען אָבֶּער זַיְין אַז כָאטשׁ עֶר אִיז אָפְּגֶערִיסְן פוּן אֱלֹקִים אֱמֶת, אָבֶּער דֶער כְּלָלוּת עִנְיַן הָרוּחָנִיּוּת אִיז אִים נוֹגֵעַ.

vacillating from one side to the other is in many ways worse than serving false deities. True, on the whole, serving false deities is worse. An idol-worshipper **is in a debased state at all times; he is** living in **denial** of G-d.

Nevertheless, when it comes to *teshuvah*, one who shifts from one side to the other is at a greater disadvantage, because it is much harder for a person who continually vacillates to return to G-d **in complete and genuine *teshuvah*. There are two aspects to this point:**

a) When a person who genuinely **believed in a false deity realizes that "G-d is the L-rd" and until that point he had made a bitter mistake, he fully recognizes the gravity of the sin he committed. As a result, he will turn** to G-d **in *teshuvah* as he should,** sincerely regretting his past conduct and resolving to change his ways. **Then,** his *teshuvah* will be accepted; to borrow the Prophet's wording,[15] **"he will repent and be healed."**

By contrast, since a person who constantly shifts from one side to the other also believes in G-d, when **later** he realizes that he erred, **he doesn't feel the full gravity of his sin. He thinks, "Have I committed such a** serious **sin? Initially, I was** acting out of **uncertainty and** my actions were merely **superficial. In truth, I, like all Jews, have always been 'a believer,** the descendant of believers.'" **Consequently, such a person will never feel genuine regret and his *teshuvah*** will **not** be **complete.**[16]

b) A person who [genuinely] believes in a false deity – without believing in ***shituf* – is utterly** spiritually **defiled, (Heaven forbid). He mistakenly believes that *Baal* is G-d. Nevertheless, it is possible that even though he is cut off from the true G-d, spirituality as a whole means something to him.** He just misinterprets it due to ignorance.

---

15. Cf. *Yeshayahu* 6:10.

16. **See also Rabbeinu Yonah** on the *Halachos* of Rabbeinu Yitzchak Alfasi, ***Berachos* 1b; *Orach Chayim*, sec. 603; *Kuntreis U'Maayon, maamar* 14, ch. 2.**

By contrast, vacillating back and forth, following the approach of ***shituf*** **reflects a** drastic **level of debasement. Not only does the person not seek** a genuine **connection to the true G-d, he has no connection with the concept of spirituality as a whole.** It doesn't mean enough to him. **The proof of this is** the inner contradictions he faces. Even though **he knows the truth, that G-d is the L-rd, he is perfectly happy, to** temporarily **trade G-d for material benefits, (Heaven forbid,)** to borrow Scriptural terminology,[17] **exchanging "the source of living water to hew out… broken cisterns."**

דַאקֶעגְן הַפּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים בְּשִׁיתּוּף, ווַיְיזְט דָאךְ אוֹיף אַזַא פַארְדָארְבְּנְקַיְיט, אַז נִיט נָאר וואָס עֶר וויל נִיט הָאבְּן אַ שַׁיְיכוּת צוּ אֱלֹקִים אֱמֶת, נָאר עֶר הָאט נִיט קֵיין שַׁיְיכוּת צוּ כְּלָלוּת עִנְיַן הָרוּחְנִיּוּת, וְרַאְיָה עַל זֶה, אַז וויסְנְדִיק דֶעם אֱמֶת אַז הֲוָיָ' הוּא הָאֱלֹקִים, אִיז בַּיי אִים רֶעכְט צוּ פַארְבַּיְיטְן - חַס וְשָׁלוֹם - דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן צוּלִיבּ גַּשְׁמִיּוּת, פַארְבַּיְיטְן מְקוֹר מַיִם חַיִּים אוֹיף לַחְצוֹב בֹּארוֹת נִשְׁבָּרִים[17].

A person who serves false deities, if spirituality is important to him, will turn to G-d **in** ***teshuvah*** wholeheartedly **when he realizes his mistake. However, spirituality does not mean anything to a person who vacillates** from one side to the other **– the only thing that is** really **important to him is** getting by in the **material** world. **Accordingly, even when he realizes that, in truth, material benefits are solely dependent on G-d, he will not turn to G-d in true** ***teshuvah.*** He will repent **only for the sake of material** benefits.

אַן עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה, אוֹיבּ רוּחְנִיּוּת רִירְט אִים אָן, אִיז בְּשַׁעַת עֶר כַאפְּט זִיךְ זַיְין טָעוּת, ווֶעט עֶר תְּשׁוּבָה טָאן. דַאקֶעגְן הַפּוֹסֵחַ כו', ווִיבַּאלְד אִים אִיז נִיט נוֹגֵעַ דֶער עִנְיַן הָרוּחְנִיּוּת, אִים אִיז נוֹגֵעַ נָאר זַיְינֶע גַּשְׁמִיּוּת, אִיז אֲפִילוּ קוּמֶענְדִיק צוּם אֱמֶת אַז גַּשְׁמִיּוּת הֶענְגְט אָפּ נָאר פוּן אוֹיבֶּערְשְׁטְן, ווֶעט עֶר אוֹיךְ נִיט תְּשׁוּבָה טָאן צוּם אוֹיבֶּערְשְׁטְן בֶּאֱמֶת - נָאר צוּלִיבּ דִי גַּשְׁמִיּוּת.

What Others Will See

5. The above applies with regard to a person's own self. There is, however, another perspective from **which one who shifts from one side to the other is worse than** one who earnestly serves **false deities – the effect** his conduct will have **on others.**

ה. דָאס אַלְץ אִיז נָאר בַּנּוֹגֵעַ צוּ זִיךְ. עֶס אִיז אָבֶּער פַארַאן נָאךְ אַן עִנְיָן מִיט וואָס פּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים אִיז עֶרְגֶער פוּן עֲבוֹדָה זָרָה, אוּן דָאס אִיז: בַּנּוֹגֵעַ צוּ יֶענֶעם.

When a person serves a false deity, (Heaven forbid,) no believing **Jew will learn from him. Knowing that he denies** G-d, **no one will share** serious **contact with him.** When, **by contrast, a person shifts from one side to the other, since he is also a believer,** others may be influenced by him and emulate his example. In this way, **he becomes**

דֶער וואָס דִינְט עֲבוֹדָה זָרָה רַחֲמָנָא לִצְלָן ווֶעט זִיךְ קֵיין אִיד פוּן אִים נִיט אָפְּלֶערְנֶען. ווִיסְנְדִיק אַז עֶר אִיז אַ כּוֹפֵר, הָאט מִיט אִים קֵיינֶער נִיט קֵיין גֶעשֶׁעפְטְן. דַאקֶעגְן דֶער פּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים, ווִיבַּאלְד עֶר אִיז דָאךְ אַ מַאֲמִין אוֹיךְ, אִיז עֶר בִּכְלַל מַחֲטִיא

17. *Yirmeyahu* 2:13, 2:3, i.e., exchanging the vitalizing faith in G-d for the pointless worship of false deities.

one who causes others to sin, and causing others to sin is more severe than other transgressions.[18]

אֶת הָרַבִּים, וְהַמַּחֲטִיא אֶת הָרַבִּים קָשֶׁה מִכּוּלָּם.

Camouflaging Spiritual Lapses

6. The Talmud[19] **relates that** the Sages **nullified the power of the evil inclination to serve false deities. However, today** the tendency to **shift from side to side is stronger than the evil inclination to serve false deities, whether** that tendency **is expressed in a subtle manner or in a manner that is not so subtle.**[20]

There are people who, due to materially oriented motivations – their livelihood, illusory honor, or fear of **what others might say – temporarily forego** the observance of **certain aspects of the Torah and its *mitzvos*. For a few days – or a few weeks – they place the *Shulchan Aruch*, together with G-d, as it were,** somewhere **on the shelf so that people will not say that they are old-fashioned, or that they don't understand** what's going on **today.** This is **particularly** true **in America** where the current mode is **to abandon the old norms and go along with the spirit of the times.**

Such a person is temporarily willing **to sell G-d, as it were, and his own soul so that people won't say that he is old-fashioned or to receive illusory honor or money. (In truth, that money will go to doctors or the like, because money** that **originates** from something **against G-d's desires will** inevitably **be spent on undesirable matters.** Our Sages[21] interpret the verse,[22] "May G-d **bless you and protect you,**" as "'bless' your possessions, and 'protect you' **from harmful factors.**" But a person who violates G-d's will **lacks this** Divine blessing and protection.)

ו. דִי גְמָרָא[ח] זָאגְט אַז דֶעם יֵצֶר הָרָע פוּן עֲבוֹדָה זָרָה הָאט מֶען מְבַטֵּל גֶעוועֶן זַיְין כֹּחַ, אָבֶּער דֶער עִנְיָן פוּן פּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים אִיז אוֹיךְ הַיְינְט שְׁטַארְקֶער פוּן יֵצֶר הָרָע דַעֲבוֹדָה זָרָה, צִי אִין דַקּוּת דְּדַקּוּת, צִי אִין דַקּוּת אָדֶער נָאךְ מֶערֶער.

עֶס זַיְינֶען פַארַאן אַזֶעלְכֶע וָואס צוּלִיבּ גַשְׁמִיּוּת'דִיקֶע פְּנִיּוֹת, פַּרְנָסָה, כָּבוֹד הַמְדוּמֶּה אוּן מַה יֹּאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת, זַיְינֶען זֵיי מוּתֵּר לְפִי שָׁעָה אוֹיף כַּמָּה וְכַמָּה עִנְיָנִים פוּן תוֹרָה וּמִצְוֹת. אוֹיף דִי פָּאר טֶעג צִי דִי פָּאר וָואכְן שְׁטֶעלְט עֶר אַוֶועק דֶעם שׁוּלְחָן עָרוּךְ צוּזַאמֶען מִיטְן אוֹיבֶּערְשְׁטְן כִּבְיָכוֹל אוֹיפְן פָּאלִיצֶע - שֶׁעלְוו - בִּכְדֵי מֶען זָאל נִיט זָאגְן אוֹיף אִים אַז עֶר אִיז אַ בַּטְלָן, אַז עֶר פַארְשְׁטֵייט נִיט דִי הַיְינְטִיקֶע צַיְיט, וּבִפְרַט אַז דָא אִין אַמֶערִיקֶע דַארְף מֶען פַארְבּוֹיגְן אוֹיף דִי אַלְטֶע זַאכְן, מֶען דַארְף זִיךְ פִירְן אַ בִּיסְל לוֹיטְן רוּחַ הַזְּמַן כו'.

אוּן צוּלִיבּ דֶעם, מֶען זָאל נִיט זָאגְן אוֹיף אִים אַז עֶר אִיז אַ בַּטְלָן, בִּכְדֵי עֶר זָאל הָאבְּן כָּבוֹד הַמְדוּמֶּה, אָדֶער נָאךְ גֶעלְט (וָואס בֶּאֱמֶת גֵייט אַוֶועק דִי גֶעלְט אוֹיף דָאקְטוֹירִים וכו', וָוארוּם וִויבַּאלְד אַז דִי גֶעלְט קוּמְט נִיט לוֹיט דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְנְס רָצוֹן - גֵייט עֶס אַוֶועק אוֹיף עִנְיָנִים בִּלְתִּי רְצוּיִים, וָוארוּם עֶס פֶעלְט דֶער יְבָרֶכְךָ גו' וְיִשְׁמְרֶךָ מִן הַמַּזִּיקִים) אִיז בַּיי אִים רֶעכְט צוּ פַארְקוֹיפְן, לְפִי שָׁעָה עַל כָּל פָּנִים, דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן כִּבְיָכוֹל מִיט זַיְין אֵייגֶענֶע נְשָׁמָה.

18. Regarding the severity of causing others to sin, see *Avos* 5:18; *Rashi's* commentary to *Devarim* 23:9.

19. *Yoma* 69b. See *Maharsha's* ***Chiddushei Aggados*** **on that passage.**

20. The Rebbe would frequently use such wording rather than use outright pejorative terms.

21. *Sifri, Bamidbar* 6:24.

22. *Bamidbar, op. cit.*

A person **must realize that** vacillating from side to side **is in many ways worse than serving false deities.** To sum up **the reasons mentioned above:**

a) **It is harder** for such a person **to genuinely turn** to G-d **in *teshuvah* because he does not feel the severity of** his **sin. He will** rationalize **that his sin is not so severe because, overall, he is an observant Jew. What is** so terrible **if, for a short time, he** makes small sacrifices **for the sake of** his **livelihood or the like?**

b) **He is** spiritually **debased. He** is willing to **sacrifice timeless, spiritual matters for material things of a temporary nature. He sells his eternal** share in **the World to Come for money and** illusory **honor.**

c) **He causes others to sin. If** a person **would go out and openly deny G-d, he would be** shunned entirely. **When, however, he disguises those things that run contrary to the Torah and says that, for a brief time, they are not important – and,** moreover, **supports** his approach **with a quote from Scripture or a saying of our Sages – he** makes his position attractive and **causes people at large to sin.**

דַארְף מֶען ווִיסְן אַז אִין פִילֶע פְּרָטִים אִיז דָאס נָאךְ עֶרְגֶער פוּן עֲבוֹדָה זָרָה, מִצַד דִי פְרִיעֶר-דֶערְמָאנְטֶע טַעֲמִים:

א) עֶס אִיז שְׁווֶערֶער צוּ טָאן תְּשׁוּבָה מִיט אַן אֱמֶת, ווָארוּם עֶר פִילְט נִיט אַזוֹי שְׁטַארְק דֶעם חֵטְא. עֶר ווֶעט זִיךְ אַיינְרֵיידְן אַז זַיין חֵטְא אִיז נִיט אַזוֹי גְרוֹיס, ווָארוּם בִּכְלַל אִיז עֶר דָאךְ אַן עֶרְלֶעכֶער אִיד, אִיז מַה רַעַשׁ אַז אוֹיף אַ קְלֵיינֶער ווַיילֶע הָאט עֶר פַארְבּוֹיגְן אַן עִנְיָן צוּלִיבּ פַּרְנָסָה אוּן אַזוֹי ווַייטֶער.

ב) עֶר אִיז אַ פַארְדָארְבֶּענֶער. עֶר קֶען פַארְבַּיְיטְן גַייסְטִיקֶע עִנְיָנִים ווָאס זֵיי זַיינֶען עִנְיָנִים נִצְחִיִּים, אוֹיף עִנְיָנִים גַשְׁמִיִּים ווָאס זֵיי זַיינֶען מֶער נִיט ווִי לְפִי שָׁעָה. עֶר פַארְקוֹיפְט עוֹלָם-הַבָּא הַנִּצְחִי צוּלִיבּ גֶעלְט אוּן כָּבוֹד.

ג) עֶר אִיז מַחֲטִיא אֶת הָרַבִּים. בְּשַׁעַת עֶר ווֶעט אַרוֹיסְגֵיין חַס וְשָׁלוֹם מִיט אַן עֶפֶענְטְלֶעכֶער כְּפִירָה, ווֶעט מֶען אִים אַרוֹיסְווַארְפְן פוּן דִי ד' אַמּוֹת, אָבֶּער בְּשַׁעַת עֶר פַארְווִיקְלְט דִי עִנְיָנִים פוּן הֵיפֶךְ הַתּוֹרָה אוּן זָאגְט אַז לְפִי שָׁעָה מַאכְט נִיט אוֹיס אוּן בְּרֶענְגְט נָאךְ אַ "רְאָיָה" פוּן אַ פָּסוּק אָדֶער אַ מַאֲמַר רַזַ"ל, אִיז עֶר מַחֲטִיא אֶת הָרַבִּים.

Not Mere History

7. **This is the lesson from this *Haftarah*.** By **challenging** the people, **"Until when will you continue to vacillate from side to side?"** Eliyahu was emphasizing that such conduct **is worse than the worship of false deities.**

At that time, Eliyahu's words aroused **all the Jews to** genuine ***teshuvah*. They proclaimed,**[23] **"G-d is the L-rd; G-d is the L-rd,"** making that statement **twice. At the Giving of the Torah,** G-d declared only once,[24] **"I am G-d your L-rd."**

ז. אוֹיף דֶעם אִיז דִי הוֹרָאָה פוּן דֶער הַפְטָרָה אַז דִי עִיקָר מָאנוּנְג אִיז "עַד מָתַי אַתֶּם פּוֹסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים", דָאס אִיז נָאךְ עֶרְגֶער פוּן עֲבוֹדָה זָרָה.

אוּן אַזוֹי ווִי עֶס אִיז גֶעווֶען דֶעמָאלְט אַז אַלֶע אִידְן הָאבְּן תְּשׁוּבָה גֶעטָאן אוּן גֶעזָאגְט הֲוָיָ' הוּא הָאֱלֹקִים, הֲוָיָ' הוּא הָאֱלֹקִים, צְווֵיי מָאל, נָאךְ מֶער ווִי בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה ווָאס עֶס שְׁטֵייט אָנֹכִי הֲוָיָ'

23. *I Melachim* 18:39.

24. *Shmos* 20:2; *Devarim* 5:6.

אֱלֹקֶיךָ אֵיין מָאל[ט], ווִי עֶס ווֶערְט דֶערְקְלֶערְט אִין פִיל עֶרְטֶער אַז דוּרְךְ תְּשׁוּבָה קוּמְט מֶען צוּ הֶעכֶער פוּן דֶעם מַצָּב קוֹדֶם הַחֵטְא, כִּפְלַיִם לְתוּשִׁיָּה;

אוּן נִיט נָאר צְווֵיי מָאל אַזוֹי פִיל אִין כַּמּוּת, נָאר נָאךְ מֶערֶער, אַז דֶער צְווֵייטֶער מָאל אִיז אַ הֶעכֶערֶע מַדְרֵיגָה בְּאֵין עֲרוֹךְ פוּן דֶעם עֶרְשְׁטְן מָאל -

אַזוֹי אוֹיךְ אִיצְטֶער: דִי אַלֶע ווָאס זַיְינֶען פּוֹסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִיפִּים דַארְפְן תְּשׁוּבָה טָאן, אוּן בְּכִפְלַיִם לְתוּשִׁיָּה.

יִשְׂרָאֵל זַיְינֶען דָאךְ עֲרֵבִים זֶה בָּזֶה[י], אִידְן זַיְינֶען אוֹיסְגֶעמִישְׁט אֵיינֶער מִיטְן אַנְדֶערְן, אִיז דֶעם אוֹר ווָאס זֵיי ווֶעלְן בַּאקוּמֶען דוּרְךְ זֵייעֶר תְּשׁוּבָה, ווֶעט עֶר נִמְשָׁךְ ווֶערְן אוֹיךְ אִין דִי אִידְן ווֶעלְכֶע זֵיי הָאבְּן, רַחֲמָנָא לִצְלָן, מַחֲטִיא גֶעווֶען.

אוּן דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער ווֶעט גֶעבְּן עֶס זָאל זַיְין בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, אוּן דִי מַחֲטִיאִים צוּזַאמֶען מִיט דִי ווָאס זֵיי הָאבְּן פַארְשְׁלֶעפְּט זָאלְן תְּשׁוּבָה טָאן בְּכִפְלַיִם לְתוּשִׁיָּה, אוּן זָאגְן אַלֶע צוּזַאמֶען הֲוָיָ' הוּא הָאֱלֹקִים, הֲוָיָ' הוּא הָאֱלֹקִים.

(משיחת שבת פרשת תשא, תשי״ז)

As explained in many sources,[25] this indicates that, **through *teshuvah*, one reaches a higher level than before the sin,** to borrow a Scriptural term,[26] he receives **"a double portion of wisdom."**

The intent is **not merely a double portion in a quantitative sense, but** qualitatively so. **The double portion represents a level that is incomparably higher than the first.**

The above is relevant **at present as well. All those who vacillate from side to side must turn** to G-d **in *teshuvah*,** thereby attaining **"a double portion of wisdom."**

Our Sages[27] teach that **the Jewish people are "*areivim* one with another."** The meaning of the term *areivim* in the context of the Talmudic passage is that they are mutually responsible. However, the literal meaning of the term *areivim* is that **they are "mixed together";** one person's conduct affects another's. To apply that understanding to the context of the present discussion, **the light** generated **by the *teshuvah*** of those who have vacillated **will be drawn down to those Jews whom they, (Heaven forbid,) caused to sin** and motivate them to turn to G-d as well.

May G-d bring this about with kindness and mercy and may those who caused others to sin – as well as those whom they motivated to follow them – turn to G-d **in *teshuvah*,** achieving **"a double portion of wisdom," and may all proclaim together "G-d is the L-rd; G-d is the L-rd!"**

---

25. See *Likkutei Torah, Devarim,* p. 65c; *Derech Mitzvosecha, mitzvas vidui u'teshuvah,* sec. 2, *et al.*

26. *Iyov* 11:6.

27. *Sanhedrin* 27b; *Shavuos* 39a.

א) הלכות עכו״ם פ״א ה״א.

ב) זע ד״ה מים רבים תשי״ז (סה״מ מלוקט ח״א ע׳ נד ואילך). זע אויך ספר המצות להצמח-צדק מצות מילה.

ג) נדרים כה, א.

ד) ירמיה מד, יח.

ה) פי״ט.

ו) וועגן דעם זע אויך רבנו יונה ריש ברכות, אורח חיים סימן תר״ג. קונטרס ומעין מאמר יד, פ״ב.

ז) ירמיה ב, יג.

ח) יומא סט, ב. ובחידושי אגדות שם.

ט) זע לקוטי תורה דברים סה, ג. ספר המצות להצמח צדק מצות וידוי ותשובה פ״ב. ובכמה מקומות.

י) סנהדרין כז, ב. שבועות לט, א.

CREDITS:

Copyright by Sichos in English

Rabbi Eliyahu Touger
Rabbi Sholom Ber Wineberg
Translators

Rabbi Sholom Zirkind
Rabbi Yosef Greenbaum
Rabbi Zalmy Avtzon
Content Editors

Uriella Sagiv
David Hendler
Copy Editors

Yosef Yitzchok Turner
Typesetting

Spotlight Design
Layout and Cover

Mayer Preger
Advisory Board

Rabbi Shmuel Avtzon
Director, Sichos In English

הרה״ת ר׳ משה יהודה בן ר׳ צבי יוסף ע״ה
Rabbi Moshe Kotlarsky OBM,
whose commitment has brought this sacred initiative to fruition

sie